

Galerie na Gothardu

autorka: Julie Polanecká
vedoucí práce: doc. Ing. arch. Dalibor Hlaváček, Ph.D.
Ing. arch. Martin Čeněk, Ph.D.
Ing. arch. Tomáš Minarovič

Silný koncept jednoduché liniové hmoty umístěné rovnoběžně s vrstevnicemi na jihovýchodním okraji sochařského parku převedla Julie Polanecká zdařile do formátu bakalářské práce. Architektura dlouhé a úzké stavby balancuje na hraně minimalismu a ačkoliv se autorka deklaratorním způsobem vyjadřuje o její ne-bariérovosti, dovolil bych se s tímto tvrzením polemizovat. Přesto uznávám, že díky jejímu umístění přímo do rohu k přilehlým ulicím a výšce atiky 5,5 metru je tento záměr obhajitelný a stavba může ve výsledku vytvořit přirozenou clonu a zdůraznit nové vstupní rozhraní parku. Jako problematické vidím řešení bezprostředně přilehlého území k budově, které se omezuje pouze na (pravděpodobně mlatovou) cestu podél nové galerie. Očekával bych razantnější aktivaci nově vzniklého veřejného prostoru a sofistikovanější práci s tvaroslovím landscapu.

Bakalářská práce obsahuje a rozpracovává všechny hlavní principy architektonické studie, největší změnou se stalo rozšíření 2PP do stejné půdorysné stopy jako zbylá podlaží - pravděpodobně vynuceno nedostatkem místa na technologie a depozitář. Na první pohled jednoduché celkové architektonické řešení galerie s sebou ale přineslo poměrně složité detaily a prvky ke zpracování - tyto jsou ale v rámci možností vyřešeny dobře. Dispozičně je zvláštním způsobem navržen hlavní vchod do galerie - jeho pocitové potlačení na fasádě a malá šířka navazujícího závěťří před vstupními dveřmi by stály za to ještě prověřit.

Použitý nosný stěnový železobetonový monolitický systém je přirozenou volbou, proporce stavby napomáhají menší tloušťce stropních desek a jejich ekonomičnosti. Chválím zmínku v STZ o dělení stavby do 3 dilatačních úseků, jakkoliv jsem konkrétní polohu dilatací ve výkresech nedohledal. Architektonicko-stavební řešení je zpracováno přehledně, v rámci výkazů ale postrádám střešní světlíky a jejich konkrétní návrh. Jako problém vidím absenci stínících prvků jak na velkoplošných okenních výplních, tak na již zmiňovaných světlících - pro energetickou bilanci celé stavby by toto opomenutí mohlo být velmi negativní. Poměrně komplikované je atypické řešení betonových atik, v některých místech dokonce přímo navazujících na přilehlé světlíky.

Energeticko-technologický koncept přirozeně vychází z návrhu galerie a jejího stavebního řešení. Kvituji využití technologie aktivovaného betonu, která jde ruku v ruce jak s navrženým tepelným čerpadlem země-kapalina, tak s interiérovým řešením odhalených betonových konstrukcí. Jako potenciálně problematické se mi jeví obrovské délky vedení VZT - nabízelo by se využití dvou menších VZT jednotek za účelem jejich zkrácení. Též rozvody technologií pod bezpodhledovým stropem depozitáře ve 2PP mi přijdou vzhledem k uskladněným exponátům nevhodně řešené.

Návrh vybrané části interiéru je dle mého subjektivního názoru možná až příliš minimalistický a formální, jakkoliv nutno uznat, že věrně rozpracovává autorčin koncept z architektonické studie. V tabulce prvků chybí sanita a některé prvky mobiliáře (stoly, recepční pult). Nevhodně navržené jsou rozměry stupňů schodiště. Chvályhodné je neopomenutí a následné zakomponování hydrantové skříně a boxu s hasicím přístrojem do návrhu.

Hodnocení:

Bakalářská práce Julie Polanecké je zpracována na velmi dobré úrovni (jak po stránce obsahové, tak formální a grafické) pouze s drobnými dílčími nedostatky. Doporučuji proto tuto práci k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

V Praze dne 10. června 2024

Lukáš Rehberger